

Editor Notes

Theoretical foundations, strategic priorities, and governance knowledge

•Reza Naghizadeh¹

1. Associate Professor, National Research Institute for Science Policy, Tehran, Iran

Use your device to scan
and read the article online

Citation: Naghizadeh.R.(2025). [Theoretical foundations, strategic priorities, and governance knowledge (Persian)]. *Journal of Governance knowledge*, 02(05), 2-4. <https://doi.org/10.22034/jokog.2025.220470>

<https://doi.org/10.22034/jokog.2025.220470>

Governance is actually a response to the optimal use and exploitation of limited resources available to achieve the best results based on specified theoretical foundations. In fact, governance takes on a real form when the theoretical foundations and indicators of its realization are clear and transparent, and then a model is applied that best utilizes the limited resources available to reach the indicators. This fact applies to any type of governance (science and technology, environment, education, economy, industry and other types of governance).

This fact may seem very clear at first, but in practice we are seriously far from it in the country. It should be noted that the resources available to achieve good governance in the country are limited. The country needs strategic and real prioritization in different sectors and must put its limited resources on the path of developing strategic priorities. Indiscriminate distribution of resources in a small way and based on local or personal interests not only does not facilitate the path to reaching the visions, but also leads to distancing from it. To further emphasize this fact, we refer to the governance of higher education in the country. Now, after nearly 90 years of modern higher education in the country, the theoretical foundations of higher education governance in Iran are not only not transparent but have also become the site of numerous opportunistic disputes. In such a way that there are currently no clear indicators for evaluating the governance of higher education in the country. Even things like Principal 30 of the Constitution, as a higher-level ruling, still do not have a clear interpretation in the country.

In order for the theoretical foundations of any governance issue to become clear and then strategic prioritization and governance model to be considered in it, we need governance knowledge. Impromptu and unstudied decisions not only do not solve a problem but also add to previous problems. For this reason, it is suggested that policy-making bodies identify priority governance issues in the country and then assign specific missions to universities, research centers, and think tanks to explain the theoretical foundations and indicators for their realization, determine strategic priorities, and governance models, so that they can guide knowledge-based decision-making in the country.

* Editor-in-Chief :

Reza Naghizadeh

Address: National Research Institute for Science Policy, Tehran, Iran

E-mail: naghizadeh@nrsp.ac.ir

سخن سردبیر

بنیان‌های نظری، اولویت‌های راهبردی و دانش حکمرانی

* رضا نقی‌زاده^۱

۱. دانشیار، مرکز تحقیقات سیاست علمی کشور، تهران، ایران.

اساس سهم‌خواهی‌های محلی یا موضوعی نه تنها مسیر تحقق چشم‌اندازها را تسهیل نمی‌نماید بلکه منجر به فاصله گرفتن از آن می‌شود. برای اینکه این واقعیت را بیشتر مورد توجه قرار دهیم به حکمرانی آموزش عالی در کشور اشاره می‌نماییم. هم اکنون پس از نزدیک به ۹۰ سال آموزش عالی مدرن در کشور، بنیان‌های نظری حکمرانی آموزش عالی در ایران نه تنها شفاف نیست بلکه محل جدال‌های فرصت‌سوز فروانی شده است. به‌گونه‌ای که هم‌اکنون شاخص‌های شفاف برای ارزیابی حکمرانی آموزش عالی در کشور وجود ندارد. حتی مواردی همچون اصل ۳۰ قانون اساسی^۱ به‌عنوان حکمی بالادستی، هنوز در کشور یک تفسیر مشخص و شفاف ندارد.

برای اینکه بنیان‌های نظری در هر حکمرانی موضوعی شفاف شود و سپس اولویت‌گذاری راهبردی و الگوی

حکمرانی در واقع پاسخی به استفاده و بهره‌برداری بهینه از منابع محدود در دسترس برای دستیابی به بهترین نتایج بر اساس بنیان‌های نظری مشخص شده می‌باشد. در واقع حکمرانی در زمانی شکل واقعی به خود می‌گیرد که بنیان‌های نظری و شاخص‌های تحقق آن مشخص و شفاف شود و سپس الگویی بکارگیری شود که به بهترین شکل از منابع محدود موجود برای تحقق شاخص‌ها بهره گرفته شود. در هر نوعی از حکمرانی (علم و فناوری، محیط‌زیست، آموزش، اقتصاد، صنعت و سایر انواع حکمرانی) این واقعیت صدق می‌نماید.

شاید در ابتدا این واقعیت بسیار واضح جلوه نماید ولی در عمل در کشور با آن فاصله جدی داریم. بایستی به این واقعیت توجه شود که منابع در دسترس برای تحقق یک حکمرانی خوب در کشور محدود است. کشور نیازمند اولویت‌گذاری راهبردی و واقعی در بخش‌های مختلف است و بایستی منابع محدود خود را در مسیر توسعه اولویت‌های راهبردی قرار دهد. توزیع بی‌رویه منابع به صورت خرد و بر

۱. دولت موظف است وسایل آموزش و پرورش رایگان را برای همه ملت تا پایان دوره متوسطه فراهم سازد و وسایل تحصیلات عالی را تا سر حد خودکفایی کشور به طور رایگان گسترش دهد.

* سردبیر:

رضا نقی‌زاده

نشانی: مرکز تحقیقات سیاست علمی کشور، تهران، ایران.

رایانامه: naghizadeh@nrsp.ac.ir

حکمرانی در آن مدنظر قرار گیرد، نیازمند دانش حکمرانی هستیم. تصمیمات خلق‌الساعه و مطالعه نشده نه تنها مشکلی را حل نمی‌کند بلکه بر مشکلات قبلی می‌افزاید. به همین جهت پیشنهاد می‌شود که دستگاه‌های سیاستگذار موضوعات اولویت‌دار حکمرانی در کشور را مشخص نمایند و سپس به دانشگاه‌ها، مراکز پژوهشی و اندیشکده‌ها جهت تبیین بنیان‌های نظری و شاخص‌های تحقق آن، تعیین اولویت‌های راهبردی و الگوی حکمرانی ماموریت‌های مشخصی را واگذار نمایند تا چراغ راه تصمیم‌گیری‌های دانش‌بنیان در کشور شود.